

Z Prusenic.

Ka-ma - rá - di vy, vy ne - ví - te co no - vé - ho, a já vám po-

vím. V mě - stě Pra - ze ver - bu - jó, na dva bub - ny bub - nu - jó,

na voj - nu be - ró.

Kamarádi vy,
vy nevíte co nového,
a já vám povím.
V městě Praze verbujó,
na dva bubny bubnujó,
na vojnu beró.

A ty má milá,
něsi-li ke mě upřimná,
já se taky dám.
Dám se mezi vojáky,
dostanu nový šaty,
a palaš taky.

Až já budu stáť
v kumpanii v širým poli,
přid' se podívat.
Přid' se podívat,
jedním prstem zakévat,
já přindu k tobě.

Až já budu stáť
v kumpanii v širým poli,
tam se budem prať.
Spadne-li má hlavička,
zavaž ju do šátečka,
dé ju pochovat'.

Jak ju pochováš,
klekni na hrob, pomodli se
tříkrát očenaš;
jak se pomodléš,
dé, má milá, vytesati
mramorové kříž.

Od Vsetína.

Mamo, mamko, co já dě - lám, měl sem děvča, už ho nemám,

to je cér - ka ta - ko - vá, o - na synka zacho - vá.